

שולמית מרון ז"ל

רק לפני 7 וחצי חודשים התאספנו פה וליווינו את חברנו רפאל ז"ל בלווייתו .
היום, כל כך מעט זמן, אנחנו מלווים את ארונה של חברתנו שולמית אשתו.

אומרים הבריות, לא פלא הוא הדבר, כי הם היו מאוד קשורים האחד לשני, היכן שראית אותה, ראית אותו, את חייהם הקדישו האחד לשני. מצאנו מדברי חכמים שאחד מהם אמר: ביתו – זו אשתו, ורבי עקיבא אמר איזה עשיר? כל שיש אישה נאה במעשיהם .
אכן, שולמית – שולה בשפתינו – היתה נאה במעשים, כשרונית, ידיים כישרוניות, ראש יצירתי, הצטיינה במעשיה.

אצילית במראה ובהתנהגותה, צנועה, יצרה קשר עם כל סובביה בדיבורה הרך והכנה .
שולה ורפאל היו זוג שקט, מכונסים בעצמם ובכך יצרו קשרים הדוקים עם חברים בכלל ובמקום עבודתם. הם לקחו על עצמם על פי דרכם לאמץ לפחות 8 ילדים מחברת הנוער אשר חייבים להם הסתגלותם בקיבוץ ובארץ.

שולה הגיעה אלינו מפורטו אלגרה, ברזיל, בשנת 58 עם רפאל ועם שני ילדים, יעקב וסנדרה.
תמיר נולד בארץ.

בקיבוץ עסקה בעבודות רבות, תוך ניצול כישוריה, שנים רבות עבדה בקרמיקה ובקונפקציה,
עסקה בתפירה, עבדה במחסן וניסתה מזלה בקוסמטיקה ובפדיקור.

בת 80 במותה, הבנים יזכרוה בחמימותה ומסירותה, החברים באצילותה .
חברי הקיבוץ, משפחתך ומכריך נפרדים ממך, לכי בשלום, תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים .

רשם – אברהם שנפלד